

1.Sygn. akt II K 508/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 lutego 2022 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Justyna Koska-Janusz

Protokolant: Aneta Cegielka, Dominika Grabowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 28 października 2021 r. i 1 lutego 2022 r.

sprawy **J. Ł.**, syna B. i E. z domu Ł., urodzonego dnia (...) w S.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 31 lipca 2020 r. w W. przy ul. (...) i Rondzie (...) usiłował spowodować naruszenie czynności ciała na okres powyżej 7 dni Z. W. siedzącego w pojeździe marki R. (...) o nr rej. (...) na miejscu pasażera w taki sposób, że uderzył kamieniem w prawą przednią szybę pojazdu, przy czym zamierzonego skutku nie osiągnął z uwagi na niemożność rozbicia szyby oraz oddalenie się pojazdu, przy czym czyn ten stanowił umyślny zamach na zdrowie i został podjęty z oczywiście błahego powodu,

tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 157 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 57a § 1 kk,

orzeka

I. oskarżonego **J. Ł.** niewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu;

II. na podstawie art. 632 pkt 2 kpk określa, że koszty procesu ponosi Skarb Państwa;

III. na podstawie art. 632 pkt 2 kpk w zw. z § 11 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 3 i 4 oraz § 17 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r. poz. 1800) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonego J. Ł. kwotę 1.368 zł (jeden tysiąc trzysta sześćdziesiąt osiem złotych) tytułem zwrotu kosztów ustanowienia obrońcy z wyboru.

sędzia Justyna Koska-Janusz

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 508/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych			

<p>wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
<p>1.USTALENIE FAKTÓW</p>			
<p>0.1.Fakty uznane za udowodnione</p>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	J. Ł.	w dniu 31 lipca 2020 r. w W. przy ul. (...) i Rondzie (...) usiłował spowodować naruszenie czynności ciała na okres powyżej 7 dni Z. W. siedzącego w pojeździe marki R. (...) o nr rej. (...) na miejscu pasażera w taki sposób, że uderzył kamieniem w prawą przednią szybę pojazdu, przy czym zamierzonego skutku nie osiągnął z uwagi na niemożność rozbicia szyby oraz oddalenie się pojazdu, przy czym czyn ten stanowił umyślny zamach na zdrowie i został podjęty z oczywiste błahego powodu, tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 157 § 1 kk	

			w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 57a § 1 kk.
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód		Numer karty
Przejazd J. B. (jako kierowcy) oraz Z. W. (jako pasażera) pojazdem marki R. (...) o nr rej. (...) w dniu 31 lipca 2020 r. w W. przy ul. (...) i Rondzie (...) wraz z uruchomionym przy użyciu megafonów komunikatem dźwiękowym. Uderzenie kamieniem przez J. Ł. w plandekę części bagażowej, w prawe boczne lustro i prawą przednią boczną szybę pojazdu.	zeznania J. B.		58-59, 160-161
częściowo zeznania Z. W.	30-31, 171-172		
zeznania M. D.	12-13		
wyjaśnienia J. Ł.	158-159		
nagranie z pojazdu	44		
protokół oględzin rzeczy - zapis monitoringu	49-51		
Uprzednia niekaralność J. Ł..	zaświadczenie o niekaralności	o	48, 149-151
Zgłoszenie przez J. B. zgromadzenia w postępowaniu uproszczonym.	zawiadomienie o zgromadzeniu	o	3

Pełna poczytalność J. Ł. w czasie czynu i podczas postępowania procesowego.	opinia sądowo-psychiatryczna	84-86	
opinia sądowo-psychiatryczna uzupełniająca	95		
0.1.Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	J. Ł.	w dniu 31 lipca 2020 r. w W. przy ul. (...) i Rondzie (...) usiłował spowodować naruszenie czynności ciała na okres powyżej 7 dni Z. W. siedzącego w pojeździe marki R. (...) o nr rej. (...) na miejscu pasażera w taki sposób, że uderzył kamieniem w prawą przednią szybę pojazdu, przy czym zamierzonego skutku nie osiągnął z uwagi na niemożność rozbicia szyby oraz oddalenie się pojazdu, przy czym czyn ten stanowił umyślny zamach na zdrowie i został podjęty z oczywiście błędnego powodu, tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 157 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 57a § 1 kk.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	

Działanie J. Ł. z zamiarem spowodowania uszczerbku na zdrowiu u Z. W..	nagranie z pojazdu	44	
protokół oględzin rzeczy - zapis monitoringu	49-51		
wyjaśnienia J. Ł.	158-159		
1.Ocena DOWOdów			
o.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	nagranie z pojazdu	nagranie przedstawione przez pokrzywdzonego. Dowód wiarygodny, brak wątpliwości co do autentyczności nagrania, nagranie co do którego żadna ze stron nie podnosiła zarzutu ingerencji w treść zapisu.	
protokół oględzin rzeczy - zapis monitoringu	sporządzony przez funkcjonariuszy Policji, nie mających powodu do przedstawiania nieprawdziwego czy nierzetelnego stanu rzeczy. Strony postępowania nie kwestionowały autentyczności dokumentu, ani prawdziwości zawartych w nim informacji. Sąd również nie powziął wątpliwości w tym zakresie, czyniąc tenże dowód podstawą ustaleń		

		faktycznych odnośnie do okoliczności uderzenia kamieniem w prawą przednią boczną szybę pojazdu w dniu 31 lipca 2020 r.	
opinia psychiatryczna	sądowo-	opinia rzetelna, spójna i jasna. Biegli opinię odnośnie do stanu poczytalności J. Ł. poprzedzili bezpośrednim badaniem oskarżonego. Wyprowadzone na tej podstawie wnioski końcowe zostały przez biegłych należycie uzasadnione.	
opinia psychiatryczna uzupełniająca	sądowo-		
zaświadczenie niekaralności	o	wiarygodny dokument sporządzony zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa przez uprawnione do tego osoby w zakresie ich kompetencji. Dowód niekwestionowany przez strony postępowania odnośnie do prawdziwości i rzetelności zawartych w nim informacji. Sąd nie znalazł powodów do zakwestionowania tego dowodu.	
zawiadomienie zgromadzeniu	o	wiarygodny dokument. Dowód niekwestionowany przez strony postępowania odnośnie do prawdziwości i rzetelności zawartych w nim informacji. Sąd nie znalazł powodów do zakwestionowania tego dowodu.	
wyjaśnienia J. Ł.		Depozycje logiczne i rzeczowe. Relacja oskarżonego była spójna	

z dowodami w postaci nagrania z pojazdu i protokołu oględzin rzeczy - zapisu monitoringu. Przyznał, że w ciągu kilku wcześniejszych dni poprzedzających zajście pojazd wielokrotnie okrążał Rondo (...), nadając bardzo głośne komunikaty dźwiękowe, co w korkach trwało kilkanaście minut. Sąd nie znalazł podstaw by odmówić wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego, że przy bardzo wysokiej temperaturze i braniu lekarstw przeciwko depresji i nasennych przy jednoczesnej pracy do późnych godzin, z uwagi na obsługę klientów z różnych stref czasowych, był zmęczony i rozdrażniony i chciał zniwelować źródło dźwięku. Sąd dał wiarę wyjaśnieniom, w których oskarżony wskazał, że widząc samochód i krzyżąc, żeby przestali hałasować, podniósł kamień z ziemi i rzucił w plandekę, upewniając się, że nikogo nie ma przed ani za samochodem, a następnie podbiegł do samochodu, który stał w korku, by krzyżąc i stukając w szybę kamieniem, spowodować, żeby znajdujący się w pojeździe panowie wyłączyli komunikaty. W konfrontacji z materiałem dowodowym w postaci nagrania z pojazdu Sąd nie znalazł podstaw,

	<p>aby odmówić racji wyjaśnieniom oskarżonego, że jego zamiarem nie było spowodowanie skutku w postaci średniego uszczerbku na zdrowiu Z. W.. Za przekonywujące w świetle wyjaśnień oskarżonego i dołączonego do akt nagrania przebiegu tego zdarzenia nie ma wątpliwości co do tego, że atak pokrzywdzonego był skierowany wyłącznie na mienie, nie zaś na osobę. Kierowany był zaś chęcią uciszenia głośnych, irytujących go komunikatów nadawanych przez głośniki z tego pojazdu.</p>	
zeznania J. B.	<p>Sąd uznał zeznania J. B. za wiarygodne. Świadek był bezpośrednim świadkiem zdarzenia i opisał okoliczności faktyczne zdarzenia w sposób spójny z dowodem w postaci nagrania z pojazdu. Świadek wskazał, że głośność nadawanych komunikatów była dostosowywana, tak, aby była słyszalna.</p>	
zeznania M. D.	<p>Depozycje wiarygodne, niemniej odnoszące się do kwestii organizowania zgromadzeń przez Fundację (...), jak również co do formy, w jakiej zgromadzenia te były przeprowadzane. Świadek opisał też nie kwestionowane przez oskarżonego okoliczności, a mianowicie co do tego,</p>	

	<p>że zgromadzenie polegało na przejeździe pojazdu o nr. rej. (...) w rejonie Ronda (...), jak również, że kierowcą przedmiotowego pojazdu był wówczas J. B., zaś jego zmiennikiem Z. W.. Depozycje w tym zakresie są bowiem spójne z zeznaniami Z. W., J. B. i wyjaśnieniami J. Ł. oraz korespondują z treścią protokołu oględzin rzeczy oraz nagraniem z pojazdu.</p>	
częściowo zeznania Z. W.	<p>Sąd uznał za wiarygodne zeznania Z. W. w odniesieniu do przebiegu zdarzenia. Świadek był bezpośrednim świadkiem zdarzenia i opisał okoliczności faktyczne zdarzenia w sposób spójny z dowodem w postaci nagrania z pojazdu. Świadek wskazał, że w ramach Fundacji (...), której jest wolontariuszem, była prowadzona kampania (...) za pomocą furgonetki, wyposażonej w system nagłaśniający. Nagranie było odtwarzane cyklicznie. Świadek potwierdził także, że słysząc pierwsze uderzenie w plandekę, pojazd znajdował się w korku przy Rondzie (...). Z zeznań wynika ponadto, że oskarżony coś głośno krzyczał, jednak świadek tego nie słyszał z uwagi na włączony w pojeździe megafon. Obrazuje to natomiast, z jaką skalą głośności miał</p>	

	<p>do czynienia oskarżony, skoro jego krzyki nie były dla świadków tego zdarzenia słyszalne.</p> <p>Jako nieprzekonywujące Sąd uznał twierdzenia świadka co do tego, że jego zdrowie było zagrożone, skoro pierwszy rzut nastąpił w plandekę, drugi atak skierowany był ręką w lusterko boczne, tak aby je odgiąć, jak też w boczną szybę, ale z taką siłą, która nie mogła doprowadzić do zbitcia szyby. Ponadto świadek zamierzał wysiąść z pojazdu, co dodatkowo jego słowa o poczuciu zagrożenia czynią niewiarygodne.</p>		
<p>0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<p>1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia		

	postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie	I	J. Ł.
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			

Zgodnie z art. 157 § 1 kk karze podlega ten, kto powoduje naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia, inny niż określony w art. 156 § 1 kk. Przedmiot ochrony w przypadku przestępstw określonych w art. 157 § 1-3 jest identyczny z przedmiotem ochrony w przypadku przestępstw określonych w art. 156 § 1-3. Różnica sprowadza się tylko do stopnia naruszenia chronionego dobra.

Przedmiotem ochrony, w wypadku przestępstwa określonego w art. 156 kk, jest zdrowie człowieka, rozumiane jako prawidłowość procesów fizjologicznych i związana z tym wydolność człowieka do wypełniania jego funkcji społecznych (por. A. Zoll [w:] Kodeks karny. Część szczególna. Tom II. Część I. Komentarz do art. 117-211a, red. W. Wróbel, Warszawa 2017, art. 156). Zatem znamiona czynu z art. 157 § 1 kk będzie realizować każde zachowanie, które może stanowić podstawę obiektywnego przypisania skutku w postaci średniego uszczerbku na zdrowiu. Średnim uszczerbkiem na zdrowiu jest z kolei naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia trwający dłużej niż 7 dni.

Natomiast zgodnie z art. 13 § 1 kk odpowiada za usiłowanie, kto w zamiarze popełnienia czynu zabronionego swoim zachowaniem bezpośrednio zmierza do jego dokonania, które jednak nie następuje.

W świetle całokształtu zgromadzonych w sprawie dowodów, Sąd nie miał wątpliwości, że działaniem swoim J. Ł. nie wypełnił znamion czynu z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 157 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 57a § 1 kk, ani też żadnego innego czynu skierowanego przeciwko takiemu dobru prawnemu jak życie czy zdrowie. Owszem, oskarżony J. Ł. w dniu 31 lipca 2020 r. w W. przy ul. (...) i Rondzie (...) uderzył kamieniem w prawą przednią szybę pojazdu. Przedmiotem swojego ataku J. Ł. uczynił jednak pojazd prowadzony przez J. B., którego pasażerem był Z. W., zatem atak został skierowany przeciwko źródłu komunikatów dźwiękowych, a nie przeciwko osobie Z. W.. Jak wynika z dowodu w postaci nagrania z pojazdu oraz wyjaśnień oskarżonego, w żadnym momencie oskarżony nie zmierzał swoim zachowaniem do spowodowania skutku w postaci średniego uszczerbku na zdrowiu Z. W..

W toku sprawy Sąd uznał za uzasadnioną argumentację oskarżonego oraz przedstawiony przez niego przebieg zdarzeń. Przedmiotowa relacja była spójna z dowodami w postaci nagrania z pojazdu i protokołu oględzin rzeczy - zapisu monitoringu. Oskarżony przyznał, że w ciągu kilku wcześniejszych dni poprzedzających zajście pojazd wielokrotnie okrążał Rondo (...), nadając bardzo głośne komunikaty dźwiękowe, co w korkach trwało kilkanaście minut. Sąd nie znalazł podstaw, by odmówić wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego, że przy bardzo wysokiej temperaturze i otwartych oknach, jak i braniu lekarstw przeciwko depresji i nasennych oraz przy jednoczesnej pracy do późnych godzin, z uwagi na obsługę klientów z różnych stref czasowych, był zmęczony i rozdrażniony i chciał zniwelować źródło dźwięku. Sąd dał wiarę wyjaśnieniom, w których oskarżony wskazał, że widząc samochód i krzyżąc, żeby przestali hałasować, podniósł kamień z ziemi i rzucił w plandekę, upewniając się, że nikogo nie ma przed ani za samochodem, a następnie podbiegł do samochodu,

który stał w korku, by krzycząc i stukając w szybę kamieniem, spowodować, żeby znajdujący się w pojeździe panowie wyłączyli komunikaty. W konfrontacji z materiałem dowodowym w postaci nagrania z pojazdu Sąd nie znalazł podstaw, aby odmówić racji wyjaśnieniom oskarżonego, że jego zamiarem nie było spowodowanie skutku w postaci średniego uszczerbku na zdrowiu Z. W..

Sąd uznał za wiarygodne również w części odnoszącej się do przebiegu zdarzenia zeznania Z. W.. Świadek był bezpośrednim świadkiem zajścia i opisał okoliczności faktyczne zdarzenia w sposób spójny z dowodem w postaci nagrania z pojazdu. Z. W. jako świadek wskazał, że w ramach Fundacji (...), której jest wolontariuszem, była prowadzona kampania (...) za pomocą furgonetki, wyposażonej w system nagłaśniający. Nagranie było odtwarzane cyklicznie. Świadek potwierdził także, że słysząc pierwsze uderzenie w plandekę, pojazd znajdował się w korku przy Rondzie (...). Z zeznań wynika ponadto, że oskarżony coś głośno krzyczał, jednak świadek tego nie słyszał z uwagi na włączony w

pojeździe megafon. Z kolei świadek J. B. wskazał, że głośność nadawanych komunikatów była dostosowywana, tak, aby była słyszalna.

Całość zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego prowadzi zatem do stwierdzenia, że atak J. Ł. został skierowany przeciwko źródłu komunikatów dźwiękowych, a więc – mieniu, nie zaś przeciwko osobom prowadzącym pojazd i jako taki nie zmierzał do spowodowania skutku w postaci uszczerbku na zdrowiu.

Wobec niewyczerpania przez J. Ł. znamion czynu z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 157 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 57a § 1 kk, Sąd kierując się dyspozycją art. 414 § 1 kpk uniewinnił oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu.

W sprawie tej nie wchodziła również w grę ewentualna zmiana kwalifikacji prawnej czynu w myśl art. 399 § 1 kpk, albowiem oznaczałoby to wyjście poza granice oskarżenia, skoro działanie oskarżonego miałyby naruszać inne dobro niż życie czy zdrowie człowieka.

1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
1.Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
1.inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
7. KOszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		

II	Wobec uniewinnienia oskarżonego od czynu ściganego z oskarżenia publicznego na podstawie art. 632 § 2 kpk koszty postępowania zostały przejęte na rachunek Skarbu Państwa.	
1.Podpis		
sędzia Justyna Koska-Janusz		